

пепеляви; вѣжди джгообразни, малко наведени, като клонетѣ на старо дърво — човѣкъ, който живѣе дълго врѣме и който има опитностъ въ живота. Чело хубаво, възвисоко, въ основата си, надъ носа, издадено — признакъ на човѣкъ съ силна индивидуалностъ, съ наблюдателенъ и практиченъ умъ. Слѣпоочнитѣ области сръдно развити; уши правилни и близоприлѣпени при главата — бѣлѣгъ на материаленъ порядъкъ. Влакната на брадата малко възрѣдки и възчервени — бѣлѣгъ на импулсъ и упорство. Глава валчеста, общъ размѣръ околорѣстъ надъ ушитѣ 56—60 сантиметра; съ силно развити и издигната теменна областъ — бѣлѣгъ на човѣкъ съ голѣмо самообладание, самоуважение, гордостъ, възискателностъ и тщеславие; религиозно чувство притежава, но едностранчиво развито; милосърдие проявява, но само къмъ себе си и нему близкитѣ. Лице възблѣдобѣло, съ носъ отъ гръцко-римски типъ. Човѣкъ съ естетически вкусъ, но безъ поезия и обичъ къмъ природата, къмъ възвишеното и идеалното. Човѣкъ съ силна вѣра, но вѣра само въ своя умъ; съ голѣма надежда, но надежда само въ своя сила. Има религия, но въ тази религия почита, обожават само себе си. Ако влѣземъ въ неговия храмъ, ще намѣримъ на първо мѣсто не образа на Исуса Христа, а неговия собственъ портретъ, и на мѣстото на света Богородица, Иоанъ Кръстителъ и другитѣ светии — наредени неговитѣ дѣди и прадѣди, на които той кади темянь и възнася молитви — „славенъ, великъ е нашиятъ родъ“. Човѣкъ интелигентенъ, който събира познания въ живота, запознатъ добръ съ еврейската кабала и съ принципитѣ на тогавашната цивилизация, и, ако би